విలువ

-బి. ఉమాభాస్కర్

"మీరటువెళ్ళగానే రాజశేఖరంగారు మనిషిని పంపించారండీ."

నేను బజారునుండి ఇంటికి వస్తూనే నా భార్య విమల సత్తుగ్లాసులో నీళ్ళలాంటి కాఫీ అందించి చెప్పిన వార్త నన్ను విస్మయాశ్చర్యాలలో ముంచెత్తింది. ఓ పట్టాన నా బుర్రలో ప్రవేశించక 'ఎవరూ?' సందేహంగా మళ్ళీ అడిగాను.

అదే సమాధానం చెప్పింది. ఆ వార్త నాకాశ్చర్యం కలిగించటంలో వింతేమీ లేదు. రాజశేఖరమంటే మా బాస్.

"రమ్మని కబురెట్టాడా?" అదుర్దాగా అడిగాను.

"లేదు. ఆయనే మనింటికి వస్తారట. మిమ్మల్నెక్కడికి వెళ్ళొద్దన్నారట."

ఇదేదో మహత్తరమైన ఉరుములేని పిడుగులాంటి వార్తే! కాకితో కబురంపితే కాకిలా ఆయన ముందు వాలవలసిన వాణ్ణి. ఆయన నాకోసంరావటమేమిటి?

యజమాని కబురు పెడితే సేవకుడు హాజరవటం రివాజు! అలాంటిది యజమానే సేవకుడి దగ్గరికి వస్తున్నాడంటే అది రికార్డు!

ఏదో పెద్ద విశేషమే ఉండి ఉంటుంది. ఆయన సమక్షంలో దీపంముందు దివిటీలాంటి వాణ్ణి. ఆయనకలాంటి అవసరం, అగత్యం ఏమొచ్చాయబ్బా?!

ఆయన కూతురిపెళ్ళి అని తెలుసు. కానీ... నా పేదరికాన్ని చాటుకుంటూ అంత ఖరీదైన మనుషుల్లోకి వెళ్ళటానికి నాకే కాదు విమల కూడా అంగీకరించదని నా ఆలోచన విరమించుకునే ప్రయత్నంలో ఉన్నాను. ఇంతలో నా ఆలోచనకు అడ్డుకట్టవేస్తూ నా రెండు గ[illegible] పెంకుటింటి ముందు విమానంలాంటి పెద్ద కారాగింది.

అందులో నుండి భార్యా సమేతంగా రాజశేఖర్‌గారు ఠీవిగా దిగి కనీసం వాళ్ళ బాత్‌రూం ఖరీదుకూడా చెయ్యని నా ఇంట్లోకి వచ్చాడు. విరగటానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఒక్క కుర్చీనే ముందుకు జరిపాను. డబ్బు తెచ్చిన హుందాతనంతో పుష్టిగా ఎంతో నిడుగా ఉన్న వాళ్ళ ముందు... విమలానేనూ ఎముకల గూళ్ళుగా కన్పిస్తున్నాం!

నిలబడటానికే టైము లేదన్నట్లు "మా అమ్మాయి రాధపెళ్ళికి తప్పకుండా రావాలి." అంటూ శుభలేఖ చేతిలో పెట్టి వచ్చినంత వేగంగా వెళ్ళిపోయారు.

ఆ హఠాత్సంఘటనకి నేను మ్రాన్పడిపోయాను. కృష్ణుడేకుచేలుడి దగ్గరకొచ్చినట్లుగా ఫీలయ్యాను. నా స్టేటసేదో అప్పటికప్పుడే పెరిగిపోయినట్లూ, అందరికీ ఇవ్వని ప్రత్యేక గౌరవమేదో నాకే ఆపాదించినట్లూ నా మనసంతా పులకించి పరవశంతో గంతులేసింది. ఏదేమైనా పెళ్ళికి తప్పకుండా వెళ్ళాలని ఆ క్షణాన్నే నిశ్చయించుకున్నాను.

సహోద్యోగుల్లో నా ప్రత్యేకత చాటుకోవాల[illegible] ఉత్సాహంగా ఆఫీస్ కెళ్ళాను.

పైగా ఆ రోజు జీతాలిచ్చేరోజు. ఎంతో ఉల్లాసం[illegible] నేను ఆఫీస్‌లోకి అడుగు పెట్టేసరికి కనిపించారు.

రోజూ అల్లరి జోక్‌లు వేసుకుంటూ చిన్నపిల్లల్లా ఆడుతూ పాడుతూ పనులు చేసుకుంటూ, ఉండేవాళ్ళంతా ఆ రోజేమిటో డల్‌గా కన్పించారు. రావలసిన నెలజీతం కాకుండా రాబోయేరెండు నెలలజీతం కూడా బోనస్‌[illegible] సహా శాంక్షనైంది. మరి వీళ్ళంతా దిగులుగా, నిరుత్సాహం[illegible]

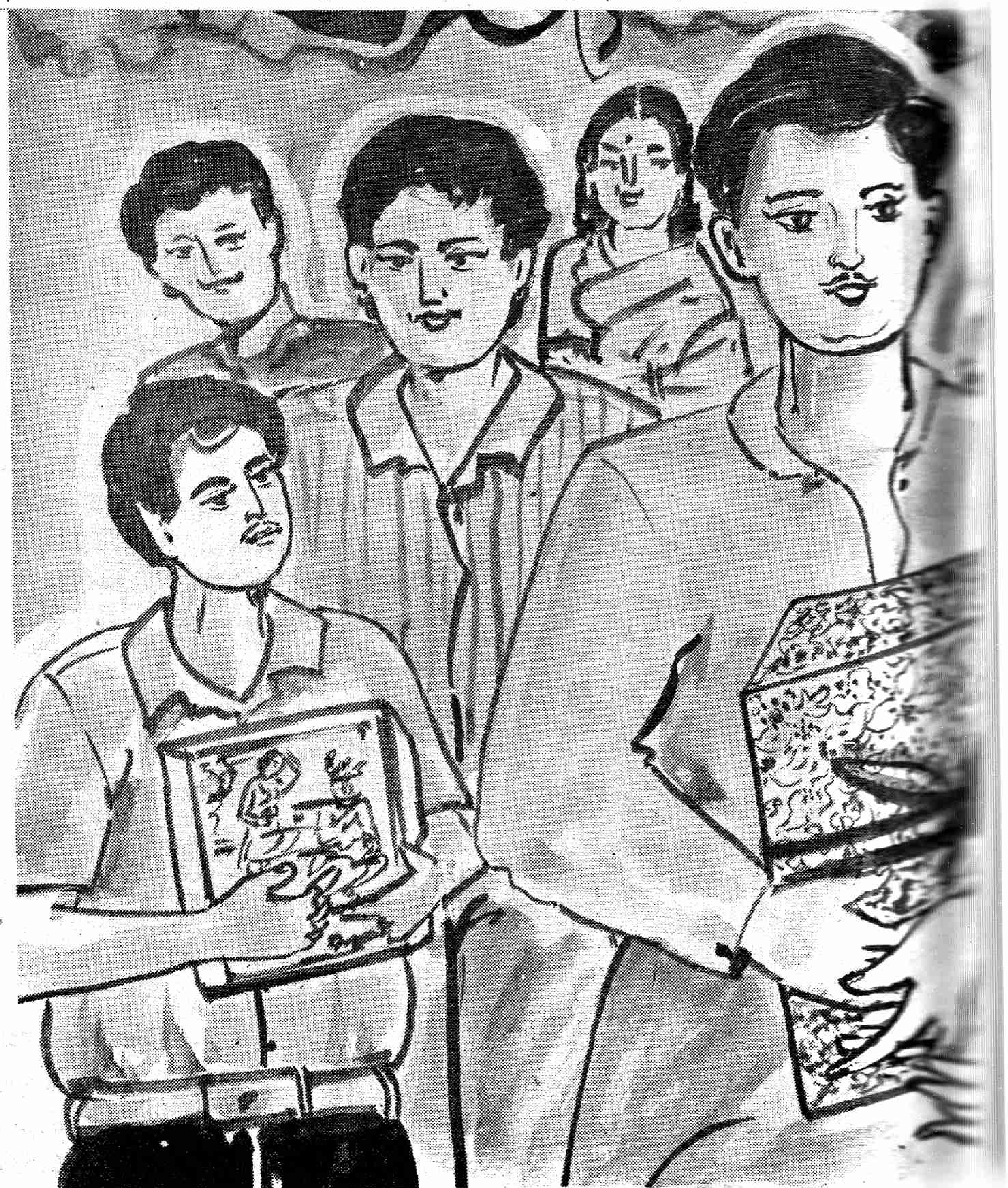

ఎందుకున్నారో అర్థం కాలేదు.

ఆ విషయాన్ని అంతగా పట్టించుకోకుండా జేబులో నుండి శుభలేఖ తీసిదర్పంగా అందరికీ చూపుతూ-రాజ శేఖరంగారు ఇంటికి వచ్చి పిలిచిన సంగతిచెప్పి ఆ రోజు అందుకున్న డబ్బుతో పెళ్ళి ప్రెజంటేషన్ కొనటానికి స్టాఫ్‌ని కూడా రమ్మన్నాను. వాళ్ళంతా నన్ను ఓ వెర్రివాణ్ణి చూసినట్లు చూశారు. తరువాత వాళ్ళలో వాళ్ళే ఒకర్నొకరు వింతగా చూచుకున్నారు. గుంపుగా నాచుట్టూ చేరారు.

"పాపం! ఉద్యోగంలో కొత్తగా చేరాడు. ఇటువంటి వ్యవహారాలు వాడికి కొత్తలేరా."

వాళ్ళలో కాస్త సంస్కారమున్న వామనరావు అన్నాడు. అందరి వదనాల్లో అంతకు ముందున్న తాలూకు భావాలు మాయమై హాస్యంతోకూడిన ఉత్సాహం చోటుచేసుకుంది.

"మనబాస్ స్వయంగా వచ్చి పిలిచాడురా. ఉత్త చేతుల్తో వెళితే ఏం బావుంటుంది?" అన్నాను.

అందరూ ఒక్కసారిగా దెయ్యాలు, పిశాచాలు విక టాట్టహాసం చేసినట్లు నవ్వారు.

"వస్తాడు నాయనా. ఇంటికే వస్తాడు. నువ్వింట్లో లేకపోతే... ఎక్కడుంటే అక్కడికి... చివరికి బహిర్భూమికైనా వస్తాడు! స్వయంగా ఆహ్వానించడం దేనికో తెలుసా? భారీగా చదివింపులు చదివించుకోవాలనే కోరికతో. ఆ విషయం తెలీక ఆయన స్వయంగా వచ్చి పిలిచాడని. పొంగిపోతున్నాడురా గురుడు." అంటూ అందరూ తమ తమ జేబుల్లో నుండి వరుసగా శుభలేఖలు తీసి చూపించారు.

"ఇది మనబోటి సాధారణ గుమాస్తాగాళ్ళకి తర తరాలుగా సంక్రమిస్తోన్న ఆనవాయితీ అని పాపం ఈ మానవుడికి తెలీదు."

"లేకపోతే అడక్కపోయినా రెండునెలలు అదనపు జీతం ప్లస్ బోనస్ ఎందుకు శాంక్షన్ చేశాడనుకుంటున్నావు నాయనా?"

"నీ పేదరికం మీద జాలిపడి ఇచ్చాడనుకుంటున్నావా తండ్రీ?"

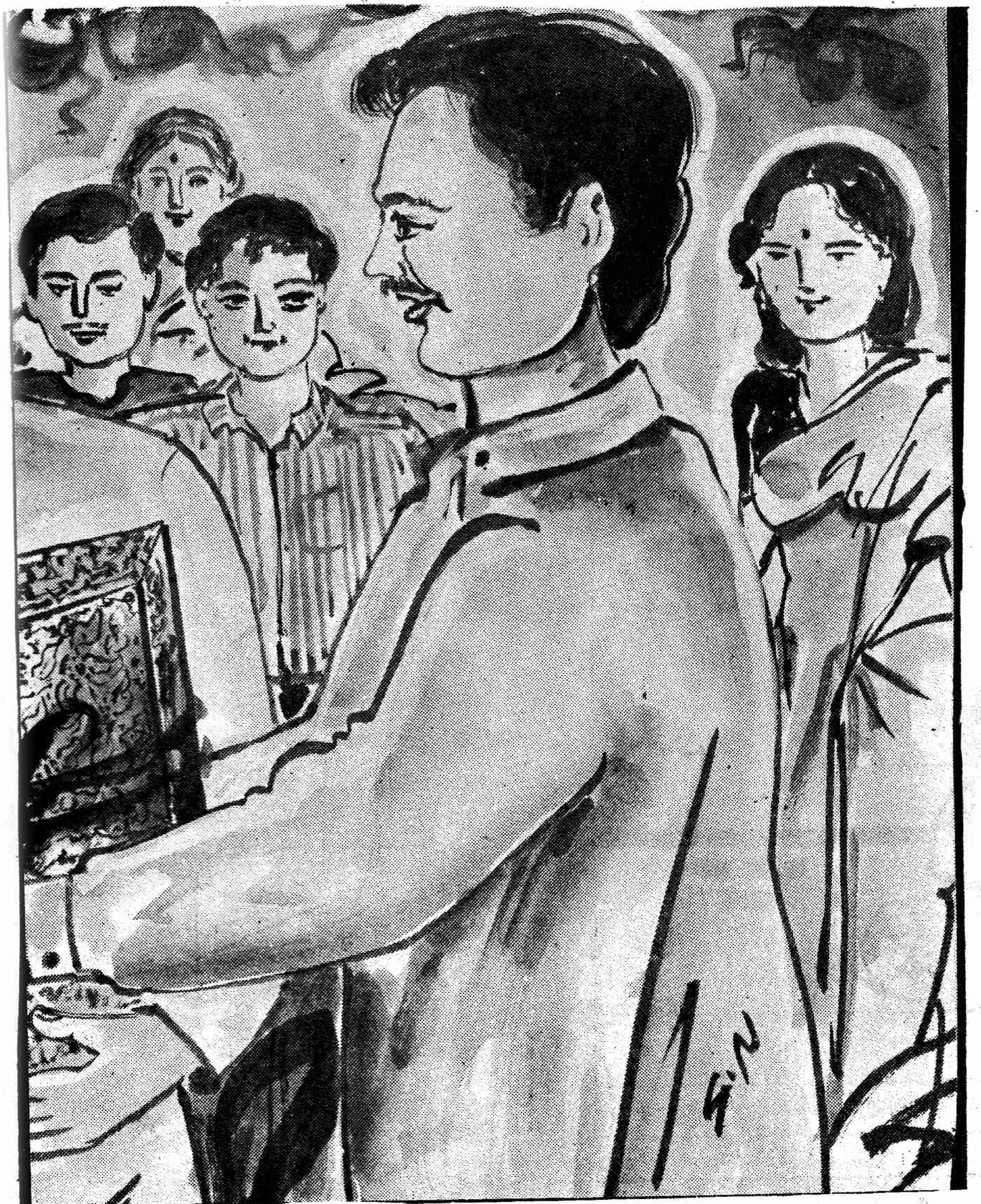

"ఈ పాటికి ఎవడి దగ్గర్నుండి ఎంతెంత చదివింపులు రావలసి ఉందో లిస్టులో పడిపోయే ఉంటుంది."

"లేకపోతే. పెళ్ళిఖర్చులన్నీ ఎలా పోగవుతాయి బ్రదర్?"

"నీకు తాగటానికిచ్చే వాటర్ ఖర్చుకూడా చెల్లించేసు కున్నట్లే తండ్రీ."

"అందులోని నిగూఢ రహస్యం అదే గురూ."

అందరూ కలిసి రెండు చెవుల్లో జోరీగల్లా హోరు పెట్టారు.

"బహుమతులు కాదురా వెర్రోడా! శాంక్షన్ చేసిన డబ్బుతో పాటు ఇంకా నీ దగ్గరేమైనా స్పేర్ మనీ ఉంటే అదికూడా కలిపి చదివించుకో. అప్పుడు బాస్ తృప్తిగా నీకళ్ళల్లోకి ఓ చూపు పారేస్తాడు."

"ఆ తరువాత మూడునెలలూ నీ భార్యాబిడ్డలతో కలసి మునిసిపాలిటీ నాళ్ళపంపుల్లో నీళ్ళు తాగి కడుపు నింపుకో బ్రదర్."

"ఎండాకాలం. మునిసిపాలిటీవాళ్ళ పంపుల్లో నీళ్ళు కూడా రావు నాయనా. బావులూ, చెరువులూ వెతుక్కో వలసింది."

"అవీ లేకపోతే నీ పెరట్లో దొరువు తవ్వుకో, తప్పులేదు.

"లేకపోతే వచ్చేనెలకల్లా నీ ఉద్యోగం కూడా ఊడుతుంది. జాగ్రత్తగా ఉండునాయనా."

"ఈ శ్రమంతా లేకుండా ఈ మూడు నెలలూ భార్యా బిడ్డలతో మామగారింటికి చేరితే పోలా?"

"బహుమతులు కంటికి ఆనవు బ్రదర్. డబ్బు తినిపించు తృప్తి పడతాడు." ఇలా ఎవడికి తోచినట్లు వాడు పేలుతున్నాడు.

ఛీ... బాస్ ఎంత చీప్పైపోయాడు? వాళ్ళ జుగుప్సాకర ధోరణి భరించలేక ఎలాగో బయటపడి విమలను తీసుకుని బజారెళ్ళాను.

నేనిచ్చే బహుమతి ఒక ప్రత్యేకత సంతరించుకున్నదై ఉండాలి. ఆ నగరంలో అతి ఖరీదైన ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్ బొమ్మల షాపులో కెళ్ళాం.

అక్కడ అందమైన ఆకృతుల్లో సైజుల వారీగా ఆకర్షణీయంగా తీర్చిపేర్చిన కనువిందైన బొమ్మలు. అన్నింటిలోకి చుట్టూ అద్దాలున్న మందిరంలో నగిషీలు చెక్కి బంగారు మలామాతో తూగుటుయ్యాలపై ఆశీనుడైన శ్రీకృష్ణుడిబొమ్మ నన్ను ఆకట్టుకుంది.

అలవోకగా కూర్చుని తన ఆత్మసఖి రుక్మిణి చేస్తున్న ప్రణయపూజా కుసుమాల సేవలు అందుకుంటూ ఎటు చూసినా తామిద్దరే అయి ప్రతిఫలిస్తూ అంతఃపుర శయ నాగారంలో ప్రణయరాసలీలా మానసచోరుడు.

నేత్రపర్వంగా, మనోరంజకంగా ఉంది. జగమంతా తామిద్దరే అయినట్లు తన్మయత్వానంద పరవశుల

ప్రేమామృత రసాస్వాదనలో ఒకరి కన్నుల్లో ఒకరిని వెతుక్కుంటూ ఒకరి చూపుల్లో ఒకరు బంధింపబడి, లీనమై... పరాధీనమై అవ్యాజానురాగంతో రాగబంధితులై... రసరమ్య రాగరంజితులై. రుక్మిణి కళ్ళనిండా ప్రేమామృతం!కృష్ణుని కళ్ళనిండా ప్రేమావేశం!... ఆత్మానుభూతిని పొందుతున్న ఆ ప్రేమైక మూర్తుల కమనీయ ప్రణయ దృశ్యం అత్యద్భుతంగా సందోర్భోచితంగా కూడా ఉంది. శ్రీకృష్ణుడు ఒక్క రుక్మిణి ప్రేమలోనే పరిపక్వత, పరిపూర్ణత చెందాడా అన్నంత అత్యంత సహజంగా ఉంది.

నా తాహతుకు మించిందే అయినా అదే తీసుకున్నాను. పెళ్ళికి విమలను కూడా రమ్మంటే...

"మనకంటే తక్కువ స్థితిలో ఉన్న వాళ్ళ దగ్గరే మనకు విలువ, గౌరవం దక్కుతాయండీ వాళ్ళే మన గురించి గొప్పగా ఊహిస్తారు, చెప్పుకుంటారు. మనకంటే గొప్పవాళ్ళముందు మన విలువలు వెలవెల పోతాయి. నేను రాను." అంటూ తన అభిప్రాయం బైట పెట్టింది.

అదీనిజమేనేమో! తన బాధ నాకర్థమైంది. అక్కడికి అందరూ ఖరీదైన మనుషులే వస్తారు. ఆ గొప్పవాళ్ళ ముందు విమల ఉంటే నా పేదరికాన్ని వేలెత్తి చూపినట్లు ప్రత్యేకించి వెలవెలపోతూ కనపడుతుంది. మగవాణ్ణి గనుక నేనలాంటివి అంతగా పట్టించుకోను.

పెళ్ళికి ఒక్కణ్ణే వెళ్ళాను. పెళ్ళి తతంగంముగిసి చదివింపుల పర్వంలో నేనిచ్చే బహుమతి మొదటిది కావాలన్నదే నా కోరిక! అదీ మా బాస్ చేతికి నేనందిస్తున్నప్పుడు ఆయన కళ్ళల్లో కనిపించే ప్రశంసల్ని నేను ఆనందంతో స్వీకరించాలి.

లక్కీ సంజయ్!

సంజయ్ కపూర్ నిజంగా అదృష్ట వంతుడే.ఎలా. అంటారా? అతని తొలి చిత్రం 'ప్రేమ్'. విడుదలకు ముందే ప్రముఖ హీరోయిన్‌లతో ప్రముఖ సంస్థల చిత్రాలలో నటించే ఛాన్స్ కొట్టేశాడు. 'ప్రేమ్' ఫ్లాప్ అయినప్పటికీ 'రాజా' హిట్ కావడంతో సంజయ్‌కి మరోసారి అదృష్టం ఉందన్న సంగతి రుజువయింది. అంతేకాదు. ఇంకా హీరోగా ప్రారంభదశలోనే ఉన్న సంజయ్‌కి తన చిత్రంలో నటించేందుకు ఓ నిర్మాత 52 లక్షలు ఇవ్వడానికి సైతం సిద్ధపడ్డాట్ట. బహుశా అతని అన్న, సీనియర్ హీరో అనిల్‌కపూర్‌కి కూడా ఇంత రేటు ఉందో లేదో!

-మౌర్య

అదృష్టం కొద్దీ నాకోరిక అలాగే తీరింది. మరికొద్ది సేపటికే నా మనసు కలుక్కుమంది. ఎవరో గొప్పింటతను పెద్ద అట్టపెట్టె నాకదాన్ని రాజశేఖరం చేతికిచ్చిపడేసి అతనికి చెయ్యందించాడు. దాంతో ప్రాణప్రదంగా ఎన్నుకున్న రుక్మిణీకృష్ణుల అద్దాల ప్రణయ మందిరం టపటపమంటూ పగిలి కూలిపోయింది.

పగిలింది ఆ మందిరం కాదు. నా హృదయం!

టపటపమన్నది ఆ అద్దాలు కాదు... మూడు నెలల నా భార్యా బిడ్డల నోటి దగ్గరి అన్నం!! నా గుండెల్లో లావా పొంగి పొర్లింది. మా బాస్ అదేమంత ప్రాధాన్యత వహించవలసిన విషయం కాదన్నట్లు కన్పించాడు.

నా మస్తిష్కంలో విమల వెలిబుచ్చిన అమూల్యాభిప్రాయాలు మెరుపులా మెరిశాయి. ఆమె అన్నట్లు మనిషి విలువలూ, మనసు విలువనూ డబ్బు అనే అహంపొరే కప్పేస్తుందా?

ఇక అక్కడ నిలవలేక వడివడిగా ఇల్లు చేరాను. వాకిలి దగ్గరకు రాగానేనాకు కనిపించిన దృశ్యం నన్ను ఆలోచనలో పడేలా చేసింది!

నాలుగిళ్ళలో పాచిపని చేసుకుని బ్రతికేలక్ష్మి పెళ్ళి చేసుకుంది కాబోలు భర్తతో సహా పసుపు బట్టల్తో విమల దగ్గర కొచ్చింది. విమల దాని నుదుటబొట్టు పెట్టి పండ్లూ తాంబూలంతో రవికెగుడ్డ ఇచ్చింది.

ఆ చిన్ని కానుకకే స్పందించిన లక్ష్మి కళ్ళు ఆర్ద్రమయ్యాయి. కృతజ్ఞతనూ విశ్వాసాన్నీ, సంతోషాన్నీ మాటల్లో ఎలా వ్యక్తం చెయ్యాలో తెలియక కాబోలు నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో ఆశీస్సుల కోసం భర్తతో సహా విమల పాదాలమీదికి వంగి దణ్ణం పెడుతోంది. విమల మహదానందంగా ఆ దంపతుల్ని ఆశీర్వదిస్తోంది.

ఆ దృశ్యం కళ్ళారా చూచిన నేను నిలబడలేక నిస్సత్తువగా ఉన్న చోటునే చతికిలబడ్డాను. నా మనోనేత్రం నా కొలీగ్స్ చేసిన అవహేళనల్లూ, హెచ్చరికలూ సమ్మెట పోట్లై నా తలను బద్దలు కొడుతున్నాయి.

ఉమాభాస్కర్,
డి. ఎన్.ఎస్.ఎఫ్.సి. స్టోర్స్,
ఎల్.పి.జి. వింగ్, శక్కర్‌నగర్,
బోధన్ - 503 180.
నిజామాబాద్ జిల్లా.

★

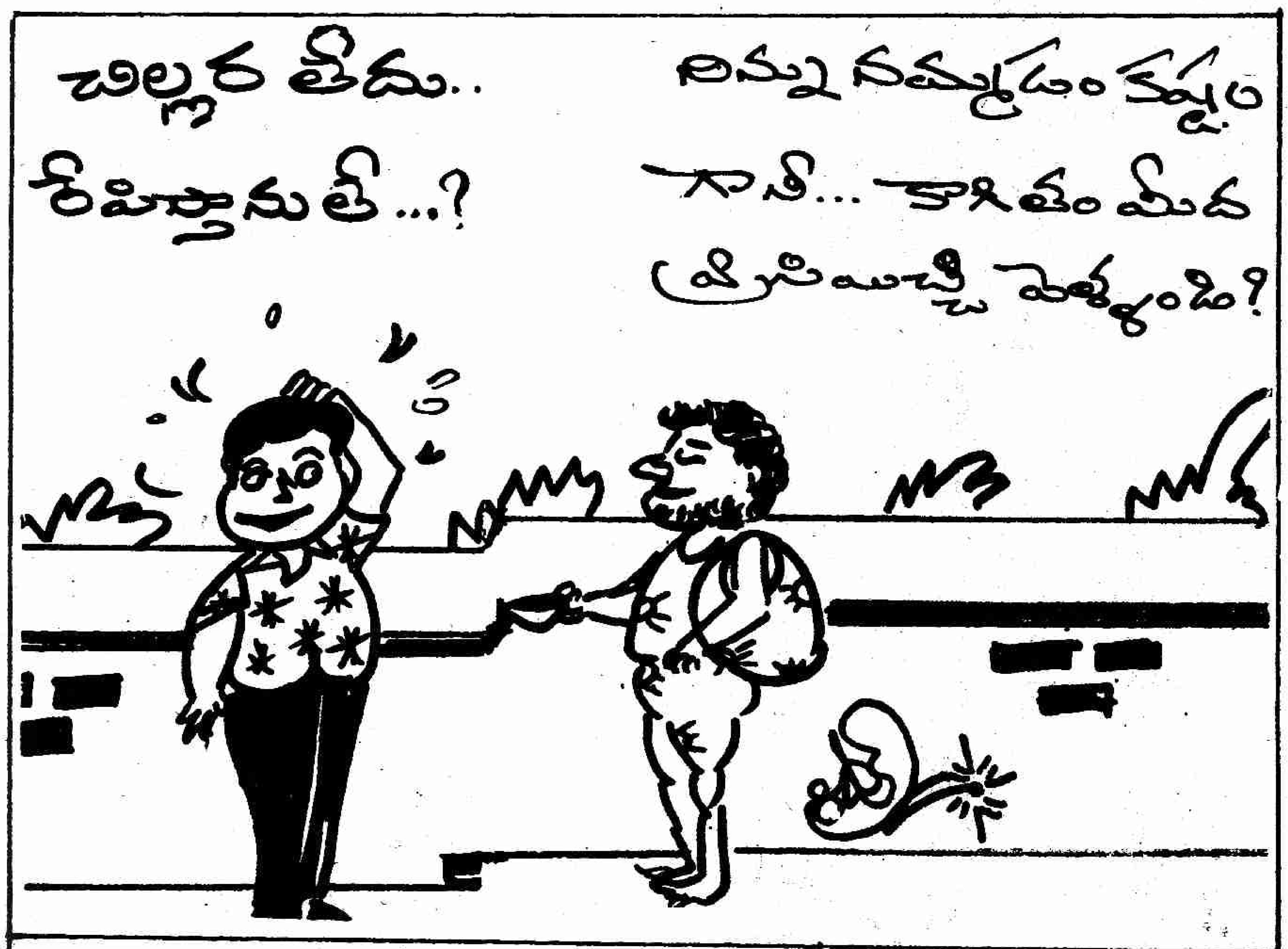

డి.శ్రీధర్, కొండాపురం, రాయదుర్గ (మం), అనంతపూర్-జిల్లా.